

Vägledning om hantering av granbarkborrar i och kring naturreservat och nationalparker

NV-00099-20

Inledning

Naturvårdsverket har fått ett regeringsuppdrag för att bland annat ta fram en vägledning för länsstyrelsernas insatser beträffande att minska spridningen av granbarkborrar i och från nationalparker och naturreservat.

Naturvårdsverket kompletterar och uppdaterar därför den tidigare vägledningen till länsstyrelserna och andra förvaltare av skyddade områden. Denna vägledning utgör ett komplement till andra befintliga vägledningar så som:

- Vägledningen Process att bilda naturreservat – Vägledningar för att bilda naturreservat samt för att hantera gällande beslut - aktuella vägledningar hittas på Naturvårdsverkets [webbplats](#)¹.
- Vägledning för förvaltning av skyddad natur (Naturvårdsverket 2018, rapport nr 6838).

¹ <http://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledningar/Skyddad-natur/Naturreservat/Process-att-bilda-naturreservat/>

Innehåll

Innehåll	2
1. Förvaltarens ansvar för att tillgodose syftet med det skyddade området (i detta dokument avses naturreservat och nationalpark)	3
2. Länsstyrelsens och andra parterers möjlighet att vidta åtgärder för att minska spridning av angrepp till omgivande skogar	6
3. Förebyggande arbete för hantering av granbarkborrar i och kring skyddade områden	7
4. Åtgärder för att bekämpa granbarkborre i och kring skyddade områden	8
5. Andra skötselåtgärder som kan påverka förekomsten av granbarkborre	9
6. Områden under reservatsbildning	9
BILAGA: ANALYSER TILL STÖD FÖR RISKBASERAT ARBETSSÄTT MED GRANBARKBORRE I OCH OMKRING SKYDDADE OMRÅDEN	11
Granskogsanalys	11
Analys av angrepp	12
Möjliga och lämpliga åtgärder i skyddade områden	12
Rapportering av uppgifter	13

1. Förvaltarens ansvar för att tillgodose syftet med det skyddade området (i detta dokument avses naturreservat och nationalpark)

För att tydliggöra handlingsutrymmet vid omfattande angrepp av granbarkborre bör varje förvaltare av ett skyddat område gå igenom beslutsdokument, fältobservationer och annat som är relevant för situationen i varje skyddat område. Tre principiella situationer kan uppkomma. Situationerna är beskrivna med naturreservat som utgångspunkt, nedanför beskrivningarna klargörs tillämpning i nationalparker. Vägledning kopplat till varje situation återfinns nedan.

Situation 1: Nödvändiga åtgärder för att tillgodose syftet finns i beslut och skötselplan

I denna situation finns stöd i B-föreskrift för förvaltaren att vidta lämpliga åtgärder för att begränsa granbarkborreangrepp. Åtgärderna bör då också finnas med i skötselplanen för området och kan vidtas inom ramen för förvaltningen av det skyddade området.

Situation 2: Nödvändiga åtgärder för att tillgodose syftet med naturreservatet finns inte i beslut och skötselplan

Bedömer förvaltaren att det har tillkommit ny information, som gör att andra åtgärder än de som finns med i gällande beslut och skötselplan är nödvändiga för att tillgodose syftet, bör förvaltaren meddela beslutsmyndigheten detta. Beslutsmyndigheten behöver därefter bedöma behov och möjligheter att komplettera beslutet och skötselplanen med dessa åtgärder, och då beakta såväl om åtgärderna behövs för att uppnå syftet, men även vilka eventuella negativa konsekvenser detta kan få. Om beslutsmyndigheten bedömer att åtgärderna behövs för att tillgodose syftet och sammantaget är positiva för områdets prioriterade bevarandevärden bör dessa inkluderas i beslut och skötselplan. Därefter kan åtgärderna vidtas inom ramen för förvaltningen av det skyddade området.

Vid permanent hotbild

a). Tillägg av B-föreskrifter till gällande beslut om naturreservat (föreskrifter enligt 7 kap. 6 § miljöbalken)

B-föreskrifter som är tydligt förankrade i syftet och som anger åtgärder som behövs för att tillgodose syftet med ett reservat, ger stöd och ramar för områdets förvaltning. De bör anges i reservatsbeslutet och preciseras i skötselplan. Nya B-föreskrifter kan beslutas om de behövs för att tillgodose syftet. De ger förvaltaren av ett skyddat område rådighet att vidta åtgärder på annans mark. Om det inte finns en B-föreskrift som ger förvaltaren rätt att vidta åtgärden kan den alltså inte vidtas om en fastighetsägare motsätter sig det.

Ifall det är ett flertal liknande naturreservat, där beslutsmyndigheten bedömer att det behövs föreskrifter för att vidta åtgärder för att begränsa angrepp från granbarkborrar för bevara de utpekade naturvärdena, kan man genom ett samlingsbeslut för flera naturreservat införa nya föreskrifter. I samlingsbeslutet bör beslutsmyndigheten för varje enskilt naturreservat förklara varför man gör förändringen och redogöra för de skäl som finns för det.

Det är viktigt från rättssäkerhetssynpunkt att åtgärderna är tydligt beskrivna i föreskrifterna så att fastighetsägare och innehavare av särskild rätt vet vad de är

skyldiga att tåla. Följaktligen är det också viktigt att de får uppdaterad information om vilka åtgärder som kan komma att vidtas inom naturreservatet. Vid samlade beslut för många naturreservat kan det bli mindre tydligt för berörda fastighetsägare vad det är för åtgärder som ska vidtas i ett givet naturreservat.

Naturvårdsverket bedömer också att det är viktigt att det är tydligt att de åtgärder som anges i beslutet enbart avser åtgärder som behövs för att tillgodose syftet med respektive naturreservat. Om åtgärderna dessutom leder till att minska spridningen av granbarkborrar från ett naturreservat till omgivande skogsmark är det positivt men sådana åtgärder får inte vidtas om de riskerar att vara oförenliga med ett reservats syfte.

b). Undantag från föreskrifter

Undantag kan beslutas om dessa inte skadar syftet. Ett beslut om undantag från gällande föreskrifter innebär i sak en ändring av föreskrifterna, dvs. ett delvis upphävande av gällande beslut och som kräver att synnerliga skäl finns (7 kap. 7 § första stycket miljöbalken). Ett skäl kan vara att undantaget behövs för att en prioriterad åtgärd i en bevarandeplan för ett Natura 2000-område ska kunna vidtas.

Eftersom beslut om upphävande tar sin utgångspunkt i ett tidigare meddelat reservatsbeslut är gällande syfte med huvudsaklig förvaltningsinriktning av avgörande betydelse för prövningen. Det innebär att prövningen av synnerliga skäl måste ske för varje enskilt reservat. Vid beslut om undantag bör kopplingen till naturreservatets syfte framgå tydligt.

Naturvårdsverket bedömning är att även om det beslutas om undantag från föreskrifter så kommer det inte att finnas möjlighet för förvaltaren att vidta de åtgärder som beslutsmyndigheten anger om åtgärderna inte ingår i B-föreskrifterna för de olika naturreservaten i de fall markägaren motsätter sig dessa.

En konsekvens med beslut om undantag är att det gäller för all framtid om det inte ändras, och behovet av levande gran respektive död ved kan variera över tid i ett enskilt reservat. Dock finns en möjlighet att tidsbegränsa undantag från föreskrifter, i detta fall exempelvis på fem år. Det kan vara en betydligt enklare lösning än att eventuellt vid ett senare tillfälle besluta om att avskaffa undantaget om det skulle visa sig behövas.

c). Ett samlat beslut om många naturreservat

Samlade beslut kan vara bra för att få ändamålsenliga och likadana formuleringar för samma typ av åtgärd och kan även effektivisera länsstyrelsens handläggning. Det kan också vara en snabb lösning då det är möjligt med kungörelsedelgivning. Samtliga ändringar måste dock införas även i samtliga enskilda reservatsbeslut som omfattas av det samlade beslutet för att det ska vara tydligt vad som gäller och varför, och vilken koppling till syftet respektive åtgärd har. Dessutom behöver samtliga beslut uppdateras i Naturvårdsregistret enligt 33 § förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. Det finns även andra problem och risker med att ta ett samlat beslut om många reservat samtidigt. Problem och risker blir större ju fler naturreservat det handlar om.

Samlingsbeslut om undantag riskerar sannolikt att bli för generella, med risk att tydlig koppling till syftet i det enskilda naturreservatet går förlorad. Exempelvis när det gäller kontinuitetsberoende värden till gran så kan bedömningen vara att massangrepp riskerar att ha negativa effekter på syftet i vissa naturreservat men enbart positiva i andra. Naturvårdsverket bedömer därför att en förutsättning för att ta ett samlat beslut som rör flera naturreservatsbeslut är att länsstyrelsen i prövningen redogör för vilka överväganden länsstyrelsen har gjort i varje reservat.

Om ett samlingsbeslut blir överklagat kan inga åtgärder vidtas i något reservat förrän beslutet eventuellt vinner laga kraft. Ett sätt att i viss mån förebygga detta kan vara att dela upp beslutet i flera delbeslut, exempelvis kommunvis. Naturvårdsverket rekommenderar även att undantag med olika motivering, såsom eliminering av säkerhetsrisker, åtgärder för att hantera skador av granbarkborre eller åtgärder mot invasiva arter, inte hanteras i samma beslut. Förutom skilda motiv kan även graden av hur akut läget är skilja sig i dessa frågor. Allra bäst ur dessa aspekter är att myndigheten beslutar om varje naturreservat för sig.

Vid tillfällig, mer eller mindre akut situation

a). Beslut om dispens

Naturvårdsverket rekommenderar att förvaltaren i normalfallet inte söker dispens från föreskrifterna enligt 7 kap. 7 § andra stycket miljöbalken (MB) för åtgärder som behövs för att uppnå syftet med naturreservatet. Detta eftersom förvaltaren agerar på uppdrag av beslutsmyndighet, och med stöd av gällande beslut (B-föreskrifter och skötselplan). Det är beslutsmyndigheten som har rådighet att besluta om nödvändiga åtgärder för att nå syftet med det skyddade området.

Det kan dock uppstå en situation när man bedömer att det är akut att vidta åtgärder, till exempel om de prioriterade bevarandevärdena i det skyddade området riskerar skadas av pågående angrepp och då kan situationen ändå behöva hanteras genom en dispens. En dispens kan då senare kompletteras med beslut om B-föreskrift om något år.

Det är viktigt att komma ihåg att en åtgärd inte får vidtas förrän beslutet om dispens vunnit laga kraft. Om en förvaltare på en länsstyrelse söker dispens för åtgärder anser Naturvårdsverket att det är viktigt att ansökan skickas till en annan länsstyrelse för prövning. I samband med dispens är det också viktigt att komma ihåg att förvaltaren av ett skyddat område inte har rådighet att utföra åtgärder på annans mark om åtgärderna inte finns med i B-föreskrifterna. Man behöver då utöver dispensen träffa en separat överenskommelse med markägaren för att kunna vidta åtgärderna. I de naturreservat där Naturvårdsverket är markägare bör förvaltaren, innan dispens söks, samråda med Naturvårdsverket om lämpligheten av åtgärden.

Situation 3: Nödvändiga åtgärder för att tillgodose syftet som behöver ske utanför det skyddade området

I det fall det bedöms nödvändigt och effektivt att vidta åtgärder, exempelvis placering av feromonfällor eller fångstvirke utanför ett skyddat område, för att skydda värdena i det skyddade området måste förvaltaren komma överens med berörd fastighetsägare eller nyttjanderättshavare, om möjligheter att vidta dessa åtgärder på dennes mark.

Samma grundprinciper gäller för tillämpningen i nationalparker som i naturreservat. Men det finns skillnader då beslutet om nationalpark fattas av regeringen och föreskrifter och skötselplan beslutas av Naturvårdsverket. Om förvaltaren bedömer att ändrade förvaltningsåtgärder för att tillgodose syftet med nationalparken behövs bör förvaltaren ta upp frågan med Naturvårdsverket i egenskap av beslutande myndighet om föreskrifter och skötselplan. Dessa bör då i samverkan hitta mest lämpliga lösning på problemet.

2. Länsstyrelsens och andra parter möjlighet att vidta åtgärder för att minska spridning av angrepp till omgivande skogar

En fråga som ofta är aktuell är risken eller oron för spridning av angrepp av granbarkborre från ett skyddat område till omgivande skogar. Här behöver förvaltare klargöra åtgärdsbehov och vilka möjligheter som finns att vidta åtgärder för att minska risken för spridning av angrepp från de skyddade områdena och vem som i så fall bör vidta dessa åtgärder. Detta kan hanteras på flera olika sätt, se nedan.

Kan åtgärder för att tillgodose syftet med skyddet också minska risken för spridning till omgivande skogar?

Ofta är de insatser som görs för att tillgodose syftet med skyddet och redan finns med i förvaltningen av naturreservatet också av betydelse för att minska risken för spridning av granbarkborrar till omgivningen. Vid planeringen av dessa åtgärder bör förvaltaren prioritera de åtgärder som dessutom bedöms bidra till att minska spridning till omgivande skogar.

Har förvaltaren möjlighet/skyldighet att vidta åtgärder enbart för att minska spridningen?

Förvaltarens möjligheter att vidta åtgärder enbart i syfte att minska spridning av granbarkborre till omgivande områden är begränsade, då förvaltarens roll är att vidta de åtgärder som behövs för att tillgodose syftet med det skyddade området och som framgår av beslut och skötselplan. Om skogsbruk inte är reglerat i beslutet kvarstår skyldighet för fastighetsägaren att vidta åtgärder för att minska spridning i enlighet med 29 § skogsvårdslagen (SVL).

Förvaltaren bör dock kunna ta en aktiv roll i en dialog med berörd markägare och omgivande markägare för att se vilka åtgärder som är möjliga att vidta genom att de är tillåtna eller kan tillåtas genom ett dispensförfarande, men bör inte själva ta ansvar för vidtagandet av åtgärder som enbart syftar till att minska spridning till omgivande marker.

Har markägaren möjlighet att vidta åtgärder inom ett skyddat område?

I de skyddade områden där åtgärderna man vill vidta är tillåtna, i normalfallet genom gällande undantag från föreskrifterna, får dessa vidtas av markägaren, om inte undantaget riktar sig enbart till förvaltaren. Om åtgärderna är förbjudna och frågan om dispens aktualiseras är Naturvårdsverkets bedömning att vissa åtgärder såsom till exempel feromonfällor och i vissa fall barkning bör kunna medges, men mer omfattande åtgärder som att ta ut virke ur området normalt sett inte bör medges då detta inte är förenligt med syftet i det skyddade området. Ett sådant exempel är där syftet är att bevara barrnaturskogar och uttag av gran skulle kunna vara oförenligt med syftet. I vissa fall när syftet är att bevara, eller restaurera tallskogar eller lövskogar skulle dock dispens för markägaren att ta ut gran kunna fungera, förutsatt att det finns särskilda skäl för dispens samt förutsättningar att vidta dessa åtgärder utan att de är oförenliga med föreskriftens eller förbudets syfte.

Har andra än förvaltaren eller markägaren möjligheter att vidta åtgärder inom ett skyddat område?

Det finns möjlighet för andra än förvaltaren eller markägaren att ansöka om dispens från föreskrifterna i ett naturreservat. Ansökan görs till den myndighet som har beslutat om naturreservatet. Dispens kan bara ges om det finns särskilda skäl och under förutsättning att dispensen inte strider mot naturreservatets syfte. Den som vidtar åtgärder behöver också ha markägarens godkännande att utföra dessa.

3. Förebyggande arbete för hantering av granbarkborrar i och kring skyddade områden

Förvaltarens uppgift är att säkerställa att syfte och mål med de skyddade områdena tillgodoses. Förvaltaren, i samverkan med beslutsmyndigheten, behöver därför bedöma om angrepp av granbarkborre är förenligt med syftet med skyddet eller inte. I de fall det bedöms vara oförenligt behöver förvaltaren i samverkan med beslutsmyndigheten klargöra om det finns tänkbara åtgärder mot sådana angrepp som är förenliga med syftet.

Vidare bör beslutsmyndigheten och förvaltaren föra dialog med de markägare som har eller riskerar få angripen skog i nära anslutning till skyddade områden. Ambitionen bör vara att finna gemensamma lösningar som är möjliga att genomföra i enlighet med syfte och föreskrifter för varje enskilt skyddat område.

Förvaltarens arbete bör prioriteras till de områden där behovet av åtgärder mot granbarkborrar är som störst. Som underlag för prioriteringar behövs kunskaper om nuläget vad gäller risker och angrepp från granbarkborrar. För att skaffa sig detta bör förvaltaren genomföra tre analyser som är kopplade till varandra i en logisk följd, nämligen:

- *Granskogsanalys* – här identifieras riskskogar för angrepp av granbarkborrar i skyddade områden samt i zoner kring dessa.
- *Analys av befintliga angrepp 2019/2020* – vilken ger information om troliga pågående angrepp av granbarkborre.
- *Analys av möjliga åtgärder* – klargör lämpliga och möjliga åtgärder i respektive skyddat område.

Detta kommer att ge förvaltaren ett underlag för att göra prioriteringar och vidta åtgärder så att största möjliga effektivitet uppnås. De tre analyserna beskrivs mer utförligt i bilaga.

4. Åtgärder för att bekämpa granbarkborre i och kring skyddade områden

Förvaltaren bör sträva efter att vidta de åtgärder som kan förväntas ge positiv effekt mot angrepp från granbarkborre i prioriterade områden enligt ovan. Möjligheterna att genomföra dessa insatser måste dock vägas mot andra prioriterade naturvårdsinsatser. I den situation som nu råder med stora populationer av granbarkborre är det särskilt viktigt att bekämpningsåtgärder utförs så att de blir effektiva, dvs. i möjligaste mån minska angreppen i områden med prioriterade naturvärden och/eller i omgivande produktionsbestånd.

Genomförande av åtgärder mot granbarkborre måste bedömas från fall till fall. I granskogar med färska angrepp av granbarkborrar kan det vara aktuellt med olika åtgärder. Åtgärder som specifikt vidtas för att minska angrepp av granbarkborre omfattar ofta att angripna träd söks upp, fälls och barkas för att sedan lämnas. I områden med vindfällan kan barkning vara lämpligt. Vidare finns det skyddade områden vilkas prioriterade bevarandevärden inte hotas av granbarkborre, men där det finns planerade åtgärder som kan bidra till att bekämpa granbarkborre. Det kan t.ex. röra sig om avveckling av gran till förmån för tallskogs- eller lövskogsvärden. Åtgärdernas effektivitet är helt beroende av att de görs i rätt tid och i tillräcklig omfattning. Saknar förvaltaren själva tillräcklig kompetens kan kontakt tas med Skogsstyrelsen.

Det finns ekologiska skäl att låta angripna träd från förra årets angrepp stå kvar i skyddade områden, eftersom många av dem skapar goda förutsättningar för barkborrarnas fiender exempelvis rovflugor och vedflugor. Även insektsätande fåglar, t.ex. hackspettar av olika slag dras till angripna träd. Inte heller från bekämpningssynpunkt finns det något värde i att åtgärda dessa träd, eftersom de endast i mindre omfattning kan tjäna som yngelsubstrat. Först efter att granbarkborrarna svärmat igen och angripit nya träd kan det finnas skäl att åtgärda de nyangripna träden som uppstått efter svärmningen. Dvs. om man planerar att vidta åtgärder för att minska granbarkborrar bör detta ske i relation till färska angrepp från maj-september, oavsett vilken metod man tänker använda, och granar från gamla angrepp bör alltid lämnas i skogen då detta kan medverka till att begränsa nya angrepp.

Förvaltare bör endast använda giftfria feromonfällor och om dessa ska användas bör de vara på plats och försedda med feromon absolut senast första dagen som svärmningen börjar på våren, eftersom ingen konkurrens med fällornas feromoner finns då. I svärmningsövervakningen fångas ofta mer än hälften av säsongens fångst under de första två svärmningstopparna på våren/försommaren. Bekämpningseffekten av feromonfällorna ökar med antalet fällor och storleken på det område där de sätts ut. Utsättning av fällor i skogslandskapet bör därför planeras tillsammans med andra aktörer i skogsbruket eller skogsmyndigheten, så att omfattningen på berörda områden blir minst 500 hektar, gärna 1 000 hektar och minst 50 respektive 100 fällor. Fällorna ska inte placeras närmare än 20 meter från en levande gran som är grövre än 15 cm i brösthöjd. Fällorna bör inte heller stå för långt bort, utan bör stå 20–25 meter från skogsbryn med gran. Fällorna som används ställs ut med 30–50 meters avstånd. *För mer om åtgärder se Skogsstyrelsens vägledning.* Även utanför skyddade områden kan

det vara aktuellt med åtgärder för att antingen begränsa angrepp i det skyddade området eller för att begränsa spridningen av granbarkborrar till omgivningen. Här kan exempelvis feromonfällor och fångstvirke vara aktuellt under förutsättning att markägaren eller nyttjanderättshavare godkänner åtgärden.

5. Andra skötselåtgärder som kan påverka förekomsten av granbarkborre

Åtgärder i naturvårdande syfte som innebär att gran dödas men blir kvar i skogen, t.ex. ringbarkning, bör undvikas tills granens vitalitet har återställts efter de senaste årens torkstress och granbarkborrarnas populationsnivå sjunkit och blivit normal igen. Detta för att inte öka tillgången på yngelsubstrat för granbarkborre givet den rådande situationen. Lämpligheten att genomföra naturvårdsbränning bör värderas utifrån rådande förutsättningar i respektive objekt med avseende på graninslag i objektet samt förekomst av gran i omgivningen. Granar som skadats vid en naturvårdsbränning kan utgöra nya yngelsubstrat för granbarkborrar.

6. Områden under reservatsbildning

Det finns flera områden som planeras att bli naturreservat men som ännu inte är beslutade. Dessa områden är utvalda för att de har höga naturvärden och behöver hanteras utifrån detta även om beslut om naturreservat ännu inte fattats. För det fall att åtgärder som t.ex. avverkning, gallring eller upparbetning av stormfälld skog kan komma att väsentligt ändra naturmiljön, ska åtgärden anmälas till Skogsstyrelsen för samråd enligt 12 kap. 6 § MB. Det är den planerade åtgärdens förväntade påverkan på naturmiljön som avgör om markägaren behöver anmäla åtgärden enligt bestämmelserna i miljöbalken. Det är därför viktigt att informera markägaren tidigt och på ett tydligt sätt om registrerade nyckelbiotoper och om övriga värdekärnor oavsett hur långt länsstyrelsen har kommit i skyddsarbetet. Föreligger ett hot mot ett områdes värden genom att markägaren planerar åtgärder för att begränsa granbarkborreangrepp kan länsstyrelsen även besluta om interimistiskt förbud enligt 7 kap. 24 § miljöbalken.

En ytterligare dimension på planerade/pågående naturreservat är de fall där länsstyrelsen tecknat överenskommelse om intrångsersättning med berörd fastighetsägare. Dyliga överenskommelser tecknas som regel inför det planerade beslutet och intrångsersättningen betalas ut i förväg. I överenskommelsen förtecknas de föreskrifter länsstyrelsen avser införa och i avvaktan på att beslutet fattas och föreskrifterna börjar gälla förbinder sig fastighetsägaren att inte utföra några åtgärder inom området som strider mot de planerade föreskrifterna. Upparbetning av t.ex. stormfälld skog kan innebära att fastighetsägaren måste bryta mot förbindelser i en dylik överenskommelse samt att fastighetsägaren tillgodogör sig ett ekonomiskt värde som enligt de planerade föreskrifterna inte skulle ha uppstått (vilket staten genom den i förväg utbetalda intrångsersättningen kompenserat för). Vid upparbetning av virke i områden som omfattas av överenskommelser om intrångsersättning måste alltid en kontroll göras mot hur åtgärden förhåller sig till de planerade föreskrifterna och

huruvida den ekonomiska uppgörelsen rubbas. Vid behov kan en kompletterande överenskommelse om intrångsersättning behöva tecknas som justerar intrångsersättningen. Allt beroende av hur det ser ut i det enskilda fallet.

Länsstyrelserna bör prioritera reservatsbildning av objekt som redan ligger i fördelningsplanen, det vill säga där man arbetar eller har arbetat aktivt med att skydda objektet, medan objekt som är identifierade men inte införda i fördelningsplanen bör prioriteras från fall till fall, i enlighet med strategin för formellt skydd av skog. Då all skog som är aktuell för reservatsbildning är värdefull för naturvårdsarbetet bör målsättningen alltid vara att åtgärder i sådana områden inte riskerar att skada deras prioriterade bevarandevärden.

I utformningen av nya naturreservat är det viktigt att man beaktar pågående eller framtida möjliga granbarkborreangrepp. Om man befärrar att storskaliga granbarkborreangrepp kan hota områdets prioriterade bevarandevärden och därmed hindrar att syftet med naturreservatet kan nås kan detta behöva hanteras i föreskrifterna för att ge förvaltaren av naturreservatet möjlighet att vidta åtgärder som behövs för att uppnå syftet.

Länsstyrelserna bör i sitt skyddsarbete säkerställa att prioriterade bevarandevärden bevaras på bästa sätt även i områden som är under reservatsbildning. Så länge området inte har ett formellt skydd gäller markägarens skyldigheter att vidta åtgärder som behövs för att motverka uppkomsten av yngelhärdar. Då sådana åtgärder kan skada områdets naturvärden, bör länsstyrelserna vara proaktiva och särskilt bör behovet av att söka dispens från 29 § SVL om oskadliggörande av yngelsubstrat klargöras, och diskuteras med markägaren i de områden som är aktuella för reservatsbildning. Enligt 6 kap. 9 paragrafen i Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKSFS 2011:7 till skogsvårdslagen) får Skogsstyrelsen medge undantag från föreskrifter i detta kapitel. Enbart markägaren, eller markägarens ombud, kan söka dispens från 29 § SVL.

Länsstyrelsen kan också, om så krävs, besluta om interimistiskt förbud (7 kap. 24 § MB), vilket innebär att markägaren behöver länsstyrelsens tillstånd för att vidta åtgärder och kraven i 29 § SVL på markägaren inte längre gäller.

Om stora angrepp av insekter till följd av stormfällningar eller torka riskerar att vara oförenligt med det planerade reservatets syfte inklusive prioriterade naturvärden kopplade till granskog, kan angripna granar eller färska granlångor barkas om länsstyrelsen bedömer att det är motiverat. Eventuella åtgärder vidtas i samråd mellan länsstyrelsen och berörd markägare.

BILAGA: Analyser till stöd för riskbaserat arbetssätt med granbarkborre i och omkring skyddade områden

Granskogsanalys

Med granskogsanalysen framgår förekomsten av riskskogar inom ett skyddat område samt i tre zoner utanför varje skyddat område. Datat och kartorna från analysen redovisar arealen riskskogar för:

- Det skyddade området (NR, NP, SCI, SPA)
- Inre närzonen på 1–300 meter från riskskog i det skyddade området
- Yttre närzonen på 301–500 meter från riskskog i det skyddade området
- Omgivningszonen på 501–1 000 meter från riskskog i det skyddade området

Med detta som underlag kan förvaltare prioritera områden med stora risker för angrepp i skyddade områden samt prioritera bort områden med lägre risker. Dessutom får man en bild av riskskogar som kan påverkas i närzonerna. Omgivningszonen är endast till för att ge en bild av situationen i landskapet runt omkring. Den bedöms ha ringa påverkan på riskskogarna i de skyddade områdena, men den ger en bild av hur stort problemet är i omgivningarna.

I och med att det finns data på fastigheter i närzonen på 300 meter så utgör materialet också ett underlag över vilka markägare som berörs av stora risker och med vilka förvaltare bör ha en dialog med. En lista på berörda markägare per skyddat område kommer levereras till länsstyrelserna och stiftelser under våren.

Förvaltare bör med hjälp av granskogsanalysen sammanfatta läget vad gäller förekomsten av begärliga granskogar (riskskogar) för skyddade områden och deras närzoner och omgivningszoner. Detta görs förslagsvis genom att använda föreslagen tabell (tabell 1).

Tabell 1: Förekomst av begärlig granskog inom skyddade områden samt i tre olika zoner utanför varje skyddat område.

Areal begärlig granskog (hektar?)				
Objekt (namn)	I reservat	Inre närzon	Yttre närzon	Omgivningszon
	Summa	Summa	Summa	Summa

OBS! Data från granskogsanalysen kan behöva kompletteras med bedömningar i fält.

OBS! Interaktionen mellan granbarkborrar och omgivningen bedöms normalt inte sträcka sig längre än 300 meter per år och att det är helt utsiktslöst att försöka bedöma var granbarkborrarna kommer ifrån. Kommer de från omgivningszonen till närzonen och vidare till reservatet eller tvärtom. Så materialet syftar inte till att ge en bild av

skuldfrågan utan istället visa på hur läget ser ut vad gäller skogar med risk för angrepp av granbarkborre. Resultaten från tabellen kan sedan användas av varje förvaltare för att prioritera var det är särskilt viktigt med att övervaka den årliga utvecklingen av angrepp.

Analys av angrepp

Med hjälp av Skogsstyrelsens förändringsanalys, som kommer publiceras på Skogsstyrelsens hemsida i maj 2020 samt egna kompletterande inventeringar, görs en bedömning av angripna skogar i de skyddade områden som prioriterats i granskogsanalysen, samt deras närzoner. I närzonerna räcker det med en mer översiktlig bedömning med hjälp av drönare.

Tabell 2: Areal angripen granskog enligt förändringsanalys i enskilda skyddade områden samt i dess inre närzon (0–300 m) och yttre närzon (301–500 m).

Objekt (namn)	Antal angripna träd inom skyddat område	Areal som påverkats inom skyddat område	Areal som bedöms påverkad i den inre närzonen	Areal som bedöms påverkad i den yttre närzonen	Total areal granskog i det skyddade området
	Summa	Summa	Summa	Summa	Summa

Information från förändringsanalysen tydliggör vilka skogar som behöver undersökas närmare vad gäller angrepp på skog samt summerar det totala läget vad gäller angrepp.

OBS! Alla angrepp/skador som detekteras i förändringsanalysen behöver inte vara angrepp av granbarkborre. Det kan lika gärna vara andra typer av angrepp, exempelvis rottröta, rena torkskador eller dämnda skogar. Så varje prioriterat område behöver besökas för att klargöra vilken typ av skador/angrepp det rör sig om.

Möjliga och lämpliga åtgärder i skyddade områden

I första steget klargörs om angreppen är positiva, neutrala eller negativa för att bibehålla eller uppnå syftet/bevarandesyftet med skyddet. Sedan görs en bedömning av vilka åtgärder som kan vara aktuella i relation till syftesformuleringar och föreskrifter för det skyddade området, samt vilka av dessa som bedöms lämpliga. Informationen kan med fördel anges i tabell 3.

Observera att för de skyddade områden som har mycket kraftiga angrepp där i princip all begärlig gran i reservatet dött under förra barkborresäsongen, bedöms nyttan av åtgärder vara mycket begränsade.

Tabell 3: Tabell för att sammanställa och tydliggöra information om möjliga och lämpliga åtgärder för varje skyddat område. Med lämplig avses dels att den bedöms kunna vara effektiv, dels att den inte riskerar att skada andra värden.

Objekt (namn)	Angreppens påverkan på syfte (Positivt/neutral/negativt)	Total areal granskog i det skyddade området	Åtgärder bedöms som möjliga och lämpliga att genomföra i respektive område och som är förenliga med syftet med naturreservatet						Behov att ändra föreskrifter (ja/nej)	Övrig information
			Fällning/barkning (ha)	Uttag av vindfällen (ha)	Avverkning med uttag (ha)	Utläggning av fångstvirke (ja/nej)	Feromonfällor (ja/nej)			
..										
...										

Rapportering av uppgifter

För att vara väl uppdaterade och kunna svara på frågor från regeringskansliet och andra parter önskar Naturvårdsverket ta del av de underlagen som länsstyrelserna tar fram med hjälp av ovanstående analyser. Naturvårdsverket önskar information från de områden som förvaltare bedömt och arbetat med under 2020. Använd er av ovanstående tabeller. Vi önskar en redovisning till den 15 september 2020. Redovisningen ska skickas till Anne-Li Maurin (Anne-Li.Maurin@Naturvardsverket.se).